

[Palle Simonsen]

jer sig ikke om fra vores side at ramme de svage i samfundet – tværtimod – men det drejer sig om at skabe baggrund for at kunne opretholde et velstandssamfund også om 5 år. Skal den tryghed, som er nødvendig, og den sociale balance, som også regeringen taler så meget om, kunne opretholdes også om 5 år, kræves der indgreb over for mange af de projekter, som kører i offentlig regie på nuværende tidspunkt.

Finansministeren sagde, at han havde andre problemer end underskuddet på statsfinanserne. Det er unægtelig rigtigt, f.eks. betalingsbalance og beskæftigelse. Jeg tror, det ville hjælpe meget på tingene, hvis regeringen ville acceptere, at det, der i første række er afgørende, er at få reduceret vort underskud på statsfinanserne – vi kan selvfølgelig ikke fjerne det fra den ene dag til den anden, det erkender jeg – og nedbragt vort underskud på betalingsbalancen. Det er forudsætningen for, at vi også på lang sigt kan få en beskæftigelse, som er holdbar, oven i købet fuld beskæftigelse.

Finansministeren har ikke givet meget svar på i dag, hvordan han vil klare problemet med finansieringen af sit underskud. Det er jo ikke nok at komme med andre finansieringsformer. Det, det drejer sig om, er, at finansministeren skal have et stadig større underskud finansieret, og hvordan vil det kunne lykkes for finansministeren i det lange løb?

Må jeg så ikke bare til slut sige om diskussionen om erhvervslivets vilkår, at på et eller andet tidspunkt kunne det jo være, at vi kunne begynde at forstå hinanden. Finansministeren – og det gjaldt også for statsministeren i går – søger hele tiden at give indtryk af, at denne regering har gjort meget for at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, og det er da rigtigt, at man gennem krønejusteringer f.eks. har fået en forbedring af konkurrenceevnen, men det, der er det væsentlige lige i dette øjeblik, er, at den private produktion ikke er betydeligt forøget.

Når nu regeringen har mange tanker om at ville skaffe billig kapital til erhvervslivet – det var jo det, der var indeholdt i dagsordenen i går, vi ser ikke på midlerne nu, vi ser alene på målsætningen – er det naturligvis en god og en rigtig målsætning, men mon regeringen er klar over, hvor broget det erhvervspolitiske område egentlig er? Det er naturlig-

vis rigtigt, at erhvervslivet har brug for kapital til en lavere rente, ikke ved kunstgreb, men en reelt lavere rente. Der er imidlertid også – det håber jeg da finansministeren er klar over – mange virksomheder i dag og måske netop dem, der har gode muligheder for hurtigt at ekspandere, som ikke har brug for kapital, som har kapital, men køber finansministerens statsobligationer, fordi de får en bedre forrentning dér, og fordi de ikke har tro på regeringens politik og derfor ikke foretager investeringer i egentlig produktion, som vi kunne ønske os. Det tror jeg nok er et af de væsentlige problemer, som finansministeren skulle være mere opmærksom på.

Bare – lad det være mine afsluttende bemærkninger i denne omgang – regeringen vil erkende, at det, erhvervslivet har behov for, er en lettelse på skatteområdet, og en garanti for, at regeringen ikke griber ind på alle tænkelige områder i forhold til den frie markedsøkonomi. Det er det, der skal til for at få den betydelig større private produktion, der kan give en større indtjening og dermed større indtægter til finansministeren. Det er klart, som jeg sagde i første omgang, at finansministerens underskud ikke alene kan klares gennem besparelser. Der skal væsentlige besparelser til, men der skal sandelig også betydelig større indtægter til med baggrund i en større produktion i samfundet.

Glensgård (FP):

Hvis man nu turde tro på postvæsenet, så ville jeg sende et brev til hr. Palle Simonsen med anmodning om at få besvaret et spørgsmål, for hr. Palle Simonsen kan åbenbart ikke klare det bare ved at høre det her i folketingsalen.

Brevets indhold ville igen være: hvor mange statsobligationer skulle der sælges i 1982, hvis VK-planen blev gennemført? Jeg har ikke nogen forhåbning om, at hverken hr. Palle Simonsen eller hr. Bertel Haarder vil svare, men jeg vil godt spørge finansministeren, om han kan bekræfte, at hvis man nu tænkte sig, at de, som finansministeren kalder det, alt, alt, alt for store, samfundsødelæggende besparelser, V og K vil foreslå, blev gennemført, så ville der stadig væk være behov for statsobligationer i en størrelsesorden af 60–70 mia kr. Jeg tror, det bliver mere, fordi underskuddet bliver større end det,